

Harcom a bankokkal.

A SzeTit kifejlesztéséhez, bankkölcsönre van szükségünk, aminek megszerzése (ha egyáltalán sikerül) alsó hangon is felér egy Canossa-járással. Nem megyek bele a részletekbe, mert törvénybe ütköző cselekedet lenne egy 30 oldalas horror regénnyel fárasztani a kedves olvasót. Kiemelnék inkább néhány finom szösszenetet, amikből persze lehet okulni, de inkább csak megmosolyogni valók. Csak halkán teszem hozzá, hogy engem azért nem ráz a röhögés.

A jobb érthetőség kedvéért néhány fontos adalék. Az igényelt hitel egymillió forint. Csak, hogy érthetővé tegyem, hogy milyen egekbe kiáltó, hatalmas összegről beszélünk, ez a fele egy országgyűlési képviselő havi jövedelmének. Nem azért kicsi az összeg, mert csak ennyire van szükségünk, hanem azért mert csak ennyire értékelték minket. Ez egyébként Széchenyi hitel, amit az állam — a cégek hatékony megsegítésére — óriási kamat kedvezményrel (1,5%) támogat, és bármire felhasználható.

Azt azért nagyon szeretném megkérdezni országunk nagyjaitól, hogy a „bármiből” az exportfejlesztést miért tiltja ki? Nem tévedés. Nem szabad exportot növelni! Biztos, hogy nem tévedek, mert ennél a passzusnál ledobta az agyam a gépszíjat, ezért ezt háromszor olvastam el. Én még azt tanultam, hogy nekünk az a legnagyobb problémánk, hogy nem tudunk mit külföldre eladni. Akkor miért is kell ennek a támogatását megtiltani? Teljes mellszélességgel vállalom a felelősséget, de én azt mondom, hogy aki ezt így kitalálta, vagy megengedte az, az ország elsőszámú ellensége. Igaz, megint nem mondok újat, hiszen régen tudjuk, a Magyaroknak nincs szüksége ellenségre, itt vagyunk mi magunknak.

A nevetséges mértékű hitelhez beadtunk egy ujjnyi vastagságú dossziét, beléptünk a KAVOSZ-ba (mert kötelező) 22.000Ft-ért, és beszereztünk még iratokat, további 6.000Ft-ért.

A nagyon részletes vizsgálat után átküldték kérelmünket a bankhoz, aki majd elbírálja, hogy ad-é' hitelt. Persze csak rosszmájú kérdés, hogy ha a bank dönt, akkor minek a KAVOSZ vizsgálat? A helyes válasz, hogy mert szegényeknek meg kell élni valamiből. És különben is, miért sajnálom én a pénzt a fölösleges munkáért?

Amikor már azt hittem, hogy na, már dől a pénz, akkor kaptam egy viccbe illő kérdés sort, konkrétan ötöt. Hely hiányában most csak kettőt idéznék, „a gatyám mérete nem kéne” kérdésekből.

Kérdés (idézem): „Mi működik a cég nyíregyházi telephelyén, milyen tevékenységet végeznek ott?”

Válasz (szintén idézet). „Igazság szerint ezt a kérdést nem pontosan értem, hogy mi köze van a hitelhez, de természetesen nem titok. A pályázat fejlesztéseit végezzük Nyíregyházán (rendszerterv, hangfelvételek, tesztelés stb.).”

A másik kérdésnél csak a lényegre szorítok, mert ez pénzügyi szakzsargon. Nem értik, hogy miért nőtt meg 2009-ben az eredmény tartalékunk.

A rövid válaszom az lett volna, hogy mi köze van hozzá? De végül is ez lett belőle. „Erre a kérdésre nem tudok válaszolni. Viszont nem értem, hogy mi köze van egy 2 évvel ezelőtti saját tőke résznek a mostani kölcsönhöz? Gondolom, Önök nem adóellenőrzést végeznek, hanem kölcsönt folyósítanak, ha akarnak. Akarnak?”

És ami még ennél is érdekesebb, hogy mi az a három dolog, ami senkit nem érdekel. A cél, a társadalmi hasznosság és, hogy miből lesz vissza fizetve.

Végezetül had világítsam meg, hogy ennek a banki agyérnek miért nincsen értelme, és miért nem érdekes a visszafizetés.

Amerikában bemegy az ügyfél a bankba és hitelt kér. Az asszisztens udvariasan sorolja, hogy milyen papírokra lesz szükség. Az ügyfél közli, hogy neki nincsenek ilyen papírai, ő kölcsönt akar felvenni. A kialakuló vitát meghalja az igazgató, és sűrű elnézések közepette behívja az alkalmazottat. Meghallgatja az alkalmazott témafelvezetését (ebből is látszik, hogy nem Magyarország), majd a mindent tudók nyugalmával, kioktatja a leesett állú ügyintézőt. Nézze kérem, itt nincs szükség semmiféle garanciára, hitelfedezetre, és más marhaságra, mert bármi is történjen, mi mindenképpen jól járunk. Ha az ügyfél kamatostul visszafizeti a hitelt, akkor azért. Ha meg nem tud fizetni, akkor úgyis kiforgatjuk a vagyonából, tehát még jobban járunk.

Elnézést, hogy ez a hírlevél most ilyen hosszúra sikerült, de valahol nekem is ki kellett adnom magamból a tehetetlen dühömet, és hol tehetné ezt meg máshol az ember, mint szűk családi körben.

Végezetül sikerekben gazdag, nagyon boldog, bankoktól mentes újévet kívánok, minden kedves hírlevél olvasómnak.

Kovács Zoltán a Hangvilág kft ügyvezető igazgatója.